

Η ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ ΜΑΣ

Η ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΡΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ — ΦΛΕΡΤ — ΚΡΙ ΜΟΔΑ

Μέσα σ' αυτή τή πλάση, όλα τὰ πράγματα αλλάζουν. Έτσι άλλαξε φυσικά, και ο τύπος τής παλιάς φοιτήτριας.

Πριν από λίγα χρόνια, όταν λέγαμε για μιὰ φοιτήτρια, τήν φανταζόμαστε, μιὰ νέα, με μακριά μαλλιά, με μικρά τακούνια και με ένα μακρύτατο φουστάνι. Αὐτή ἡ φοιτήτρια περπατοῦσε στό δρόμο τής ἀγρυπνα φορῶντας πολλές φορές στά μάτια τής ματογούλια ἀνδρικά . . . "Ἡ και κάποτε τήν βλέπαμε νά στέκεται ἀπέναντί μας και νά διεκδικῆ τὰ δικαιώματα τής γυναίκας, θέλωντας νά μᾶς πάρη τής δουλειές μας.

Ἡ παλιά φοιτήτρια, ὡς εἶπὶ τὸ πλείστον ἦταν φτωχή, ἔμενε δὲ ὅλη τήν ἡμέρα κλεισμένη στό δωμάτιό της και σκυμμένη στά βιβλία της, ἔσφιγγε κάποτε φθονερές ματιές στά ἀνταρσινὰ μέγαλα και στοὺς κήτους, δῖου τὰ πουλιὰ και οἱ ἀνδρῶποι ἔψαλλαν χαρούμενα τὸ τραγούδι τής αἰώνιας ἀγάπης.

Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ ὅμως, ὁ τύπος αὐτὸς τής φοιτήτριας ἄλλαξε και ὅποιος θέλει νάπεισθῆ καλλίτερα δὲν ἔχει παρὰ νὰ κἀμὴ μιὰ μικρὴ βόλτα στό Παιπιστήμιο τής Ἀθήνας.

Και πρῶτα πρῶτα, ἡ σημερινὴ φοιτήτρια φαίνεται μικρότερη στην ἡλικία ἀπὸ εἶναι.

Πολλές φορές μάλιστα, ἀπὼν στό ὄρατο κεφάλαι τους, τὸ παραγεμισμένο με χίλλια δυὸ πράγματα, ὅπως με χημικοὺς τύπους, με ἀλγευρικές ἐξισώσεις και με φιλοσοφικά δόγματα στέκεται ἕνας κοκκινιστὸς μπερὲς πὸν τοὺς δίδει τὸ ὄφρος τῶν μικρῶν κοριτσιῶν.

Στὴ μικρὴ καμαρὰ τους, δίπλα ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ βιβλία, ὑπάρχει ἕνα γραμμόφωνο με ὅλα τὰ νεώτερα θεατρικὰ τραγούδια, βάλς, φὸξ, ἡ ροῦμπα και πὸν πέρα εἶναι πεταμένες ἐρωτικὲς ἐπιστολὲς ἀπὸ θαυ-

μαστὲς. Και ἀκόμη πὸν πέρα ἐπάνω σὲ ἕνα Ποινικὸδίκαιο εἶναι πεταγμένο ἕνα κραγιόνι και ἕνα κουτί πούδρα rouge.

Ἡ σημερινὴ φοιτήτρια γιὰ νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο, δὲν χρειάζεται νὰ πονοκεφαλιάζη διαρκῶς ἐπάνω ἀπὸ τὰ βιβλία της και νὰ καταστρέφῃ τὰ ὄρατα της ματάκια ἢ και νὰ καμπουριάζει . . . διασκεδάσει με μιὰ παρτίδα τέννις, με μιὰ παρτίδα ντόμινο στὴ λέσχη τής ἢ και με τὸ σχετικὸ φλέρτ!

"Ἐτσι μάλιστα μπορεῖ νὰ μάθη καλλίτερα τὰ μαθήματά της . . .

Γενικὰ ἡ ζωὴ τής χαμογελαῖ τόσο χανούμενα, ὥστε ζεῖ μέσα σὲ πελάγη εὐτυχίας.

Φανταστεῖτε ὅτι κα' ἀκόμη ὅταν κοιταίξει μιὰ μέλλουσα . . . γιὰ τὴν να, με τὸ νυστέρι τής ἕνα πτώμα ἑνὸς δυστυχομένου ἀγνωστου, δὲν τὴ μέλει διόλου, νομίζει πὸς εἶναι μιὰ κοῦκλα ἢ ἕνα πραχτικὸ μέσο γιὰ τὴν ἐκπαίδευσί τής.

Μιὰ φοιτήτρια τής νόμοκῆς δὲν ἀσχολεῖται μόνο με τὸ ποινικὸ ἢ και με τὸ πολιτικὸ δίκαιο . . . Ἡ μιὰ μέλλουσα . . . Γιατρίνα δὲν ἀσχολεῖται μόνο με τὴ ἀνατομία.

Δείχνει μεγαλύτερο ἐνδιαφῆρο γιὰ τὴ μόδα. Ξέρει ἡ γιατρίνα, ὅτι ἡ λατρικὴ ἐπιστῆμη εἶναι ἕνα σοβαρότατο πρᾶγμα. Ἀλλὰ γνωρίζει ὅμως, ὅτι ἕνα ὄρατο φόρεμα ἢ ἕνα θαυμάσιο κατελλάκι ἀποτελοῦνε ὅπλα γυναικεῖα ἀκατανίκητα και ἐπίσης ὅτι ἡ κομψότης παίξει σπουδαιότερο ρόλο ἀπὸ τὸ δίκαιο στὴ ζωὴ τής γυναίκας.

Ἀλλὰ ἡ γιατρίνα, και ὅταν ἀρχίση νὰ ἐξασκῆ τὸ ἐπάγγελμά της, θὰ γίνῃ σκλάβη στὴ κομψότητα.

Γιατὶ ἡ γιατρίνα θὰ χρησιμοποιῆ τὰ κέρδη της γιὰ λούσα.

Ἐπίσης ἡ σημερινὴ φοιτήτρια δὲν προσβάλλεται ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τοῦ ἔρωτα πρὸς τὸν καθηγητὴ τής.

Γιατὶ ἡ φοιτήτρια με τὰ ματογούλια ἔτρεφε στά βίθη τής καρδίας τής ἕνα μυστικὸ πόθο γιὰ τὸ καθηγητὴ τής με τὸ ψαφί γένι. Ἡ σημερινὴ ὅμως δὲν τὸν θεωρεῖ παρὰ ὡς ἕνα εἰδωλο ἀφθαστο, τὸν θαυμάζει με και κάποτε τὸν φοβεῖται. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν τὴν ἐμποδίζουν νὰ φτιαξῆ τὸ σκίτσο του. Ἡ νέα φοιτήτρια προτιμᾶ ἀπ' τὸ γέμικο πρόσωπο τοῦ καθηγητὴ τής, τὸ δροσερὸ και φρεσκογυρισμένο ἐνὸς νεαροῦ συναδέλφου τής γιὰ τὸν αὐτὸν θὰ μπορέση νάπερῶσῃ ὄρεσᾶπειρης και ἀγνῆς . . . εὐτυχίας ξεχνώντας τὰ βιβλία της και τής ἐπιστῆμης τής. Ὅταν ὅμως γίνῃ σύζυγος, θὰ χρειασθῆ ἴσως νὰ ξαναπέσῃ στὴν ἐπιστῆμη τής γιὰ νὰ ζήσῃ μαζί με τὸ σύζυγό τής.

Θὰ ἀνοίξῃ τότε ἕνα σινταράκι και θὰ βγάλῃ ἔξω τὸ σκονισμένο-δίπλωμά τής γιὰ νὰ ὑποστῆ μιὰ δοκιμασία σκληρότερη ἀπὸ τής πανεπιστημιακῆς τής ἐξετάσεις.

Κι' αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ δοκιμασία τής ζωῆς. Μὰ . . . θὰ 'δοῦμαι ἂν θὰ μπορέσῃ νὰ ὑποστῆ μόντης αὐτῆ τῆς δοκιμασίας .

Π. Β